

духу нації, а й силою, що сприяє її відродженню. У найтемніші часи мелодії стають символом незламності, що лунає далеко за межами кордонів.

Список використаних джерел

1. Антипенко Ю., Левко В. (2024). Пісенна творчість українських артистів у період війни в контексті емоційної виразності мистецької рефлексії. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. Вип. 49. 131-138. <https://file:///C:/Users/a.kosenko/Downloads/admink,+18.pdf>

2. Овсянніков В. (2022). Трансформаційні процеси рокмузики в контексті війни в Україні. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. № 3. 208-213. https://elib.nakkkim.edu.ua/bitstream/handle/123456789/4509/Visnyk_3_2022_01-208-213.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Петінова Оксана Борисівна

д. філос.н., професор кафедри філософії, соціології та МСКД,
*Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна*
oksanapnpu@gmail.com

Мушикова Аміна Олександрівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, ОПП
«Переклад», факультет іноземних мов
*Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна*
mushikova.AO@pdpu.edu.ua

АДАПТАЦІЯ ІМІГРАНТІВ (БІЖЕНЦІВ) ДО СОЦІОКУЛЬТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА: ОСНОВНІ ТРУДНОЩІ ТА ФАКТОРИ УСПІШНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Процес адаптації іммігрантів у новому середовищі є складним і включає різні аспекти – мовний, економічний, соціальний та культурний. Основними перешкодами, з якими стикаються мігранти, є труднощі у володінні мовою країни перебування, упереджене ставлення, почуття ізольованості та емоційна напруга. У різних країнах світу існують специфічні механізми інтеграції, що формуються на основі історичних, культурних, політичних та економічних чинників. Згідно з результатами соціологічного опитування, половина респондентів назвали основними викликами адаптації саме складність мовного середовища та труднощі з працевлаштуванням. У той час як пристосування до культурного контексту загалом відбувається простіше, соціальні та психологічні аспекти адаптації залишаються серйозним викликом [1, 2].

У Норвегії іммігрантів активно підтримують за допомогою державних інтеграційних заходів. Наприклад, обов'язкові мовні курси фінансуються з бюджету, і вони є важливою частиною інтеграційної політики [5]. Проте, незважаючи на підтримку, складність норвезької мови залишається однією з основних перешкод. Крім того, програми професійної підготовки допомагають новоприбулим отримати визнання кваліфікацій, але через розміщення центрів прийому у віддалених регіонах і бар'єри на ринку праці іммігранти часто опиняються в ізоляції [1]. За даними дослідження, понад 60% опитаних у Норвегії не мають роботи, що негативно впливає на їхній психологічний стан.

У Німеччині адаптаційна політика передбачає мовну підготовку та знайомство з основами правової системи через спеціалізовані курси [6].

Разом з тим, ринок праці залишається недружнім до мігрантів, оскільки випадки дискримінації досі поширені. У Швеції, попри щедру фінансову підтримку іммігрантів на початковому етапі, інтеграційні процеси ускладнені

через формування закритих етнічних громад, що знижує рівень взаємодії з місцевим населенням. Діти іммігрантів у цих країнах, однак, мають доступ до інклюзивної освіти, яка сприяє їхній успішній соціалізації [7].

У США система інтеграції не має єдиного державного регулювання, тому рівень підтримки залежить переважно від законодавства кожного окремого штату [3]. Основний акцент зроблено на забезпеченні економічної самостійності іммігрантів, які часто змушені працевлаштовуватися на низькооплачувані посади [10]. При цьому значну роль відіграють громадські та волонтерські організації, які забезпечують базову підтримку: житло, їжу та мовну підготовку [9].

Біженці, у порівнянні з іншими категоріями іммігрантів, стикаються з додатковими труднощами – відсутність документів, фінансових ресурсів, недостатній рівень професійної кваліфікації. У Норвегії вони можуть отримати мовну, професійну та психологічну підтримку, однак через довготривале перебування у віддалених пунктах прийому часто страждають від ізоляції [5]. Як показує соціологічне опитування, 80% респондентів проходять мовні курси, але цього недостатньо для повноцінної інтеграції в індивідуалістичну модель норвезького суспільства. Більшість новоприбулих навіть після року проживання не мають соціальних контактів, що пояснюється не лише мовним бар'єром, а й іншими чинниками. Незважаючи на ці труднощі, держава поступово розширює спектр інтеграційних заходів, що позитивно впливає на адаптацію.

У Швеції замкненість локальних етнічних громад створює додаткові бар'єри для участі іммігрантів у суспільному житті [7]. У Німеччині, яка у 2015 році прийняла велику кількість біженців, діють інтеграційні курси, однак упереджене ставлення на ринку праці залишається серйозною проблемою [6]. У США ж основне навантаження щодо підтримки біженців несуть волонтерські організації та місцеві громади, що частково компенсує відсутність єдиної державної політики [3].

У підсумку, ефективна інтеграція мігрантів значною мірою залежить від системного підходу з боку держави, мовної підтримки та можливостей визнання професійних кваліфікацій [4]. Волонтерські організації відіграють помітну роль у сприянні соціальній адаптації, тоді як інклюзивна освіта для дітей та професійна орієнтація дорослих є критично важливими елементами цього процесу [9]. Досвід країн, що інвестують у комплексні інтеграційні програми, свідчить про кращі результати в соціальній адаптації мігрантів [11]. Проведений аналіз результатів соціологічних досліджень дозволяє дійти висновку, що адаптація біженців є довготривалим і багатофакторним процесом, де освітні програми, волонтерська діяльність і мовна підтримка є важливими, проте ключовим викликом лишаються мовні труднощі та культурні відмінності.

Список використаних джерел

1. Андерсен Р. Інтеграція біженців: досвід Норвегії та Швеції. Осло: Норвезький інститут міграційної політики, 2020. 212 с.
2. Гансен К. Соціальна адаптація іммігрантів у Європі: культурний та економічний аспекти. Берлін: Видавництво Європейського інституту, 2018. 354 с.
3. Давідсон Т. Міграція та інклюзія: порівняльний аналіз політики США та Європи. Нью-Йорк: Oxford Press, 2019. 298 с.
4. Європейський союз і міграція: виклики та можливості. Брюссель: Європейська комісія, 2017. 180 с.
5. Міністерство юстиції Норвегії. Доповідь про адаптацію іммігрантів у Норвегії: аналітичний звіт за 2021 рік. Осло, 2021. 105 с.
6. Сміт А. Культурні бар'єри в адаптації іммігрантів: досвід Німеччини. Мюнхен: Видавництво «Інтеграція», 2016. 230 с.
7. Шведське агентство з питань міграції. Адаптація біженців у Швеції: офіційний звіт. Стокгольм, 2020. 95 с.

8. Хартман Дж. Гендерні аспекти в інтеграції іммігрантів. Вашингтон: Brookings Institution Press, 2018. 276 с.

9. Червоний Хрест. Роль волонтерських організацій у підтримці біженців: глобальний аналіз. Женева: Міжнародний комітет Червоного Хреста, 2022. 124 с.

10. Європейська рада з питань міграції. Виклики міграційної політики в ЄС / Звіт ЄС. Брюссель, 2019. 134 с.

11. Лі Дж. Інтеграція іммігрантів у багатокультурному середовищі. Токіо: Видавництво Університету Кейо, 2020. 312 с.

Полякова Тетяна Ігорівна

викладач

КЗВО КОР Академія мистецтв імені Павла Чубинського

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕДІА НА ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОГО МИСТЕЦТВА В СУЧАСНОМУ КУЛЬТУРОТВОРЧОМУ ПРОСТОРИ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ

Сучасне суспільство та соціальні медіа радикально змінюють комунікацію виконавців з глядачами, роблячи її більш безпосередньою, інтерактивною та масовою. Соціальний мас-медійний простір створює прийнятні умови розвитку нової форми спілкування, в тому числі і нові форми сценічного спілкування виконавця з глядачем. Необхідність проаналізувати механізм побудови сучасної медійної комунікації та її форми впливу на сучасне виконавське мистецтво розкриває актуальність обраної теми.

Форми впливу на сьогоднішній день - це цифровий простір, а саме , як TikTok, Instagram та X (Twitter), де набувають широкого вжитку сленги, мовні